

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	106.K.701.686/2025/12.
I. rendű felperes:	MG Építész Tervező és Szolgáltató Kft. (1125 Budapest, Szarvas Gábor út 42 a., al.1.)
Az I. rendű felperes képviselője:	dr. Bujdosó Gabriella ügyvéd (1125 Budapest, Szarvas Gábor út 42/A.)
II. rendű felperes:	Csiko-Boat Sport Egyesület (Orosháza, Vereczkei u. 54. E.)
A II. rendű felperes képviselője:	Berczi Ügyvédi Iroda (2440 Százhalombatta, Szent István tér 8., fő tér 4., eljáró ügyvéd: dr. Berczi Norbert)
Alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	Dr. Hodnik Ákos kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.155/18/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2025. április 23. napján kelt D.155/18/2025. számú határozatának a jogorvoslati eljárás során felmerült további költségről való rendelkezését megváltoztatja és kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 700.000 (hétszázezer) forint ügyvédi munkadíjat.

A Fővárosi Törvényszék a II. rendű felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 550.000 (ötszázötvenezer) forint perköltséget.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 30.000 (harmincezer) forint eljárási illetéket.

A Fővárosi Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az I. rendű felperes keresete alapján feljegyzett 30.000 (harmincezer) forint összegű eljárási illeték az állam terhén marad.

A megváltoztató ítéleti rendelkezés ellen a közléstől számított 15 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással, a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésével, a Fővárosi Ítéltáblához címzett, de a Fővárosi Törvényszéken az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint előterjesztendő fellebbezésnek van helye. A Fővárosi Ítéltábla előtt az ítélet elleni fellebbezési eljárásban a jogi képviselő kötelező. Tárgyalás tartását a fél a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben kérheti. A határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye. A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely pontos

megjelölésének, illetve az ítéletnek a közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérésére hivatkozásnak elmaradása a fellebbezés hiánypótlás nélküli visszautasítása jogkövetkezményével jár.

A keresetet elutasító ítéleti rendelkezés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A II. rendű felperes – mint ajánlatkérő – 2024. december 16-án a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második rész 81. § (1) bekezdése szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Kézilabda csarnok tervezése” tárgyában, melynek becsült értéke: 110.000.000 Ft (EKR002283542024.).
- [2] Az ajánlattételi felhívás 2.1. pontja szerint a közbeszerzés tárgya az Orosháza 7505/9 hrsz., természetben 5904 Orosháza, Gyopárosi út 3. A. szám alatt található ingatlanon 300 fős mobilcellát rendszerrel rendelkező kézilabda csarnok tervezési feladatainak ellátása, legalább NB1 B igényszintnek megfelelően, multifunkciós kiegészítő szolgáltatásokkal rendezvényekre, megújuló energiával üzemeltetve.
- [3] Az 5.1 pontja szerint az elvégzendő feladatok körébe tartozott az előtervek, az engedélyezési tervek, a kiviteli tervek, a költségbecslés elkészítése és a tervezői művezetés.
A felhívásban rögzítésre került, hogy a II. rendű felperes a beruházás energetikai hátterét többségében megújuló energiaforrások hasznosításával kívánja megvalósítani, illetve az is, hogy a feladat teljesítése során az ajánlattevőnek nagy pontossággal elő kell készíteni tervezési szempontból ezen energiaforrások kihasználásának műszaki körülményeit. Továbbá, hogy nem állnak rendelkezésre előtanulmányok azzal kapcsolatban, hogy az építési teleknek milyen adottságai vannak ebből a szempontból.
A felhívás 5.1.10. pontja szerint az értékelés 5 minőségi szemponton (amelyeket 10-10 ponttal értékelt), és az ár szemponton (amely 50 pontot tett ki) alapult. Minőségi szempontként került értékelésre – egyebek mellett – a megtervezendő létesítmények villamos energetikai hatékonysága (kWh/m²/év) (4. minőségi szempont) és gázenergia hatékonysága (MJ/m²/év) (5. minőségi szempont). A legjobb ajánlat (legalacsonyabb érték) kapja a maximális 10 pontot. A többi ajánlat pontszámának kiszámítása – mindkét részszerpontra – a fordított arányítás módszerével történik a legjobb ajánlathoz viszonyítva a következő képlet szerint:
Alegjobb
$$P = \frac{P_{max} - P_{min}}{A_{vizsgált}} (P_{max} - P_{min}) + P_{min}$$
ahol P: a vizsgált ajánlati elem adott szerpontra vonatkozó pontszáma; P_{max}: a pontskála felső határa (10); P_{min}: a pontskála alsó határa (0); Alegjobb: a legelőnyösebb ajánlat tartalmi eleme; Avizsgált: a vizsgált ajánlat tartalmi eleme.
- [4] A módosított közbeszerzési dokumentumokban közzétett útmutató szerint a megajánlás alátámasztásaként részletesen be kellett mutatni azokat a műszaki sajátosságokat, adottságokat és körülményeket, amelyek megalapozottá teszik a megajánlást mind a villamos energetikai hatékonyságra vonatkozóan, mind a gázenergia-hatékonyságra vonatkozóan.
Az útmutató és a szerződéstervezet is előírta, hogy a teljesítés során át kell adni azokat a létesítményüzemeltetési előírásokat, amelyek a megvalósítás során biztosítják a megajánlott érték betartását. Elvárta továbbá, hogy a leendő nyertes ajánlattevő dinamikus energetikai szimulációt készítsen a leendő épület energetikájával kapcsolatban, továbbá részletes vizsgálatot készítsen az épület Co₂ lábnyomával kapcsolatban, végül a feladat részeként intézkedési tervet dolgozzon ki a létesítmény energia felhasználásának optimalizálására.

A szerződéstervezet szerint a tervező a terveket úgy köteles elkészíteni, hogy a megszervezendő létesítmény elektromos energia szolgáltatótól vételező éves mennyisége, valamint gázszolgáltatótól vételező éves mennyisége a tervező ajánlata szerint alakuljon (10.5. és 10.6. pont).

[5] A felhívás közzétételét követően az érdeklődők kiegészítő tájékoztatásokat kértek és kaptak – egyebek mellett – az alábbiak szerint:

1. „(...) a gázenergetikai hatékonyság az épület-, annak részletes számítása és nagyjából megtervezett gépészete nélkül nem lehet felelősen nyilatkozni. Kérjük Tisztelt Ajánlatkérőt pontosítani a kiírást” - Válasz: „Ajánlattevői felelősség a vállalat megfogalmazása, és későbbiekben programszerűen az alapján a tervezési munka elvégzése. Olyan értéket kell megadni, amit Ajánlattevő vállalni tud”;
2. „Kérjük Tisztelt Ajánlatkérőt pontosítani a kiírást abban a tekintetben is, hogy milyen szintű energetikai tervezés az elvárás?” - Válasz: „Energetikai minősítés nem szükséges. Az Ajánlatkérővel együtt kell működni, ha szükséges adatot szolgáltatni, és az 1. pontban megadott érték teljesítéséhez szükséges üzemeltetési szabályok megalkotása.”
3. „Kérjük T. Ajánlatkérő tájékoztatását, hogy geotermikus szondás hőszivattyús rendszer kialakítása szóba kerülhet-e? Amennyiben igen, számoljunk-e a próbaszonda létesítés költségeivel?” - Válasz: „Ajánlatkérő előzetesen nem zár ki ilyen rendszert. Próbaszonda létesítés csak kivitelezéskor lesz lehetséges, a tervezési forrást ezt nem tudja fedezni.”
4. „A tervezendő épület éves energiafelhasználásának pontos kiszámolása érdekében ezúton szeretnénk kérni Tisztelt Ajánlatkérőt, hogy adja meg az épület programtervét napi-, illetve heti és havi lebontásban, azaz hogy a tervezendő épület tekintetében napi, heti és havi szinten mikor és mennyi ideig, milyen kihasználtsággal számolhatunk.” - Válasz: „A pontos használati rend meghatározás jelen szakaszban nem lehetséges, és nem is kiinduló felétel. Idézve az ajánlati felhívást: »A nyertes ajánlattevő dinamikus energetikai szimulációt kell, hogy készítsen a leendő épület energetikájával kapcsolatban, továbbá részletes vizsgálatot kell, hogy készítsen az épület Co2 lábnyomával kapcsolatban, végül a feladat részeként intézkedési tervet kell, hogy kidolgozzon a létesítmény energia felhasználásának optimalizálására.« Tehát ennek megfelelően a feladat teljesítése során Ajánlatkérő nyertes ajánlattevővel közösen alkotják meg azt az üzemeltetési struktúrát, kihasználtságot, amik mind az eredményes üzleti hasznosítást, mint az Ajánlattevő által előzetesen meghatározott energia fogyasztást alátámasztják. A majdan közösen kidolgozott intézkedési terv része a kihasználtsági ütemezés napi, heti, havi, stb. meghatározása.”;
5. „A megtervezendő létesítmények villamosenergetikai és gázellátási hatékonyság javulásának mértéke, mint felolvasó lapon megadott adat, milyen módon kerül kiértékelésre? Az itt megadott javulási mértékre ajánlatadó kötelezettséget kell, hogy vállaljon?” - Válasz: „A Közbeszerzési Dokumentumok I.5.2. pontja tartalmazza az ajánlatok értékelésének részletes leírását. A 4. és 5. minőségi értékelési szempontok értékelésére vonatkozóan az alábbiakat tartalmazza: [...] Ajánlattevőnek a megajánlott értékekre kötelezettséget kell vállalnia, ezt tartalmazza a Közbeszerzési Dokumentumok részét képező tervezési szerződés 10.5. és 10.6. pontja az alábbiak szerint: [...]”.

[6] A 2025. január 27-i ajánlattételi határidőig 25 ajánlat érkezett. Ajánlatot tett az I. rendű felperes is, aki a 4. Minőségi rész-szempontra (villamosenergetikai hatékonyság) „33”, az 5. Minőségi rész-szempontra (gázenergetikai hatékonyság) „0” megajánlást tett.

[7] A II. rendű felperes 2025. február 27-i közbenső döntésében érvénytelenné nyilvánította 22 ajánlattevő – köztük az I. rendű felperes – ajánlatát. Az I. rendű felperes ajánlatának érvénytelenségét alátámasztó indokai között szerepelt, hogy „Ajánlattevő ajánlatában a 4. és az 5. számú minőségi értékelési részszerzőpontok szerinti megajánlás alátámasztására vonatkozó szakmai ajánlatot nem csatolt be, csupán egy energetikai számítás összesítőt, melyben azonban nem kerültek részletesen bemutatásra azok a műszaki sajátosságok,

adottságokat és körülmények, amelyek megalapozottá teszik a megajánlást a villamosenergetikai és a gázenergetikai hatékonyságra vonatkozóan, továbbá nem került bemutatásra az alapul szolgáló gyakorlatban beváltak tekinthető megoldás sem. [...]”. Ezt a beszerzés tárgyának jellemzőire, az ajánlattevő szerződéses kötelezettsége végrehajtásának módjára vonatkozó jelentős hibának, hiánynak tekintette, amelynek pótlása a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontjába ütközne, ezért a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerinti érvénytelenséget állapította meg.

- [8] Az eljárást lezáró 2025. március 18-i összegezés szerint két ajánlattevő tett érvényes ajánlatot, a nyertes ajánlattevő az E-Sports Management Kft. lett, az érvénytelenségre vonatkozó indokolás megegyezett a közbenső döntésben ismertetett indokokkal.
- [9] Az I. rendű felperes 2025. március 4-én jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az alperesnél, amelyben kérte annak megállapítását, hogy a II. rendű felperes megsértette a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseit, továbbá ennek folytán a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontját. Kérte a közbenső ajánlatkérői döntés és az azt követő valamennyi ajánlatkérői cselekmény megsemmisítését, továbbá a II. rendű felperes kötelezését az ügyvédi költségei (700.000 Ft) megtérítésére. Kérelméhez ügyvédi megbízási szerződést és részletes munkaóra kimutatást csatolt.
- [10] Az alperes a D.155/17/2025. számú végzésével – a Kbt. 158. § (1) bekezdése alapján – a jogorvoslati eljárást kiterjesztette annak vizsgálatára, hogy a 4. és 5. minőségi értékelési szempont meghatározása megfelelt-e a Kbt. 28. § (1); az 50. § (4) és a 76. § (6) bekezdéseinek, figyelemmel a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdéseire.

Az alperes határozata

- [11] A 2025. április 23-án kelt D.155/18/2025. számú határozatával az alperes hivatalbóli kiterjesztés alapján megállapította, hogy a II. rendű felperes megsértette a Kbt. 28. § (1) bekezdésére figyelemmel a Kbt. 50. § (4) bekezdését és a Kbt. 76. § (6) bekezdés c) pontját, ezért megsemmisítette az eljárást megindító ajánlati felhívást és a közbeszerzési dokumentumokat, valamint a II. rendű felperes által ezt követően hozott valamennyi döntést. A II. rendű felperessel szemben egymillió forint bírságot szabott ki. Az I. rendű felperes jogorvoslati kérelme tekintetében a jogorvoslati eljárást megszüntette és elrendelte az általa megfizetett 550.000 Ft forint igazgatási szolgáltatási díj visszafizetését, míg a jogorvoslati eljárás során felmerült további költségek vonatkozásában akként rendelkezett, hogy azokat az ügyfelek maguk viselik.
- [12] Indokolása szerint a közbeszerzési dokumentumok (a felhívás tartalma, az útmutató és a műszaki leírás, a kiegészítő tájékoztatásokban foglaltak) alapján megállapította, hogy az II. rendű felperes által meghatározott tervezési feladatra vonatkozóan az ajánlattevők nem voltak képesek műszakilag megfelelő ajánlatot tenni. Egy épület energetikai minősége nagyon sok olyan körülménytől (változótól) függ, amiknek a tervezés ilyen korai szakaszában (gyakorlatilag a tervezés megkezdése előtt) nagy része még nem volt ismert. A kiegészítő tájékoztatáskérésekben az ajánlattevők próbáltak több kiindulási információhoz jutni (használati beosztás, bizonyos megújuló energiaforrások használatának lehetősége stb.), azonban a II. rendű felperes ezeket mind elhárította azzal, hogy ezek meghatározása majd a tervezési feladat része. Tehát gyakorlatilag számos tekintetben ismeretlen, a tervezést lényegileg befolyásoló tényező előzetes ismeretének hiányában kellett az ajánlattevőknek olyan számszerű és egzakt megajánlást tenniük, amik ráadásul szigorú teljesítési kötelezettséget keletkeztettek, hiszen az értékelt megajánlás nem teljesítése olyan súlyos szerződésszegésnek minősül, ami miatt az II. rendű felperesnek fel kell mondania a szerződést. Az ajánlattevőknek úgy kellett energetikai mennyiségi megajánlást (mennyit fog az épület fogyasztani az egyes közszolgáltatók által biztosított energiából) tenniük, hogy nem volt ismert az épület kialakítása, a használat módja és intenzitása, az adott helyen szóba jöhető alternatív (megújuló) energiaforrások felhasználásának lehetősége, mindezek meghatározása

tulajdonképpen a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötendő tervezési szerződés részét képezte. Tehát azon adatok, amik alapján felelőséggel megalapozott megajánlást lehetett volna tenni, csak a jövőben fognak a rendelkezésre állni, azok meghatározása éppen a nyertes ajánlattevő feladata lesz majd. A szakmai ajánlat elvárt tartalmának nem megfelelő meghatározása miatt 24 bírált ajánlatból 22 azért lett érvénytelen, mert a szakmai ajánlat „hiányzott”, vagy nem volt megfelelő tartalmú, amely kétségtelenül visszavezethető a kiindulási feltételek kellő szintű meghatározásának hiányosságaira. Mindezek alapján a közbeszerzési dokumentumokban foglalt információk alapján az ajánlattevők számára nem volt biztosított a műszakilag megfelelő ajánlattétel lehetősége.

- [13] Megvizsgálta a 4-5. értékelési szempontra kapható pontérték számítási módszertanát és annak képletezését, mely alapján megállapította, hogy az II. rendű felperes által meghatározott elvárások (különösen a megújuló energiaforrások preferálása) és a kialakított pontozás között olyan ellentmondás áll fenn, amely nem tette lehetővé az ajánlattevők számára az egyenlő esélyű ajánlattételt. A képlet célja elvileg az, hogy a legjobb ajánlat (a legalacsonyabb energiafelhasználási érték) 10 pontot kapjon, a többi ajánlat pontszámát pedig ehhez viszonyítva arányosítsa. A képlet ehhez a “fordított arányosítás” matematikai eszközével kíván operálni, azonban csak akkor ad értelmes eredményt, ha mind a legjobb („ A_{legjobb} ”), mind a vizsgált („ $A_{\text{vizsgált}}$ ”) értékek pozitívak (nem nulla). Ha a legjobb ajánlat – számláló – értéke, vagyis $A_{\text{legjobb}} = 0$ (azaz, ha az adott létesítmény teljes egészében megújuló energiaforrásból fedezi az energiaigényét, és így nem vételez energiát a szolgáltatótól), akkor minden vizsgált ajánlat pontszáma 0 lesz, függetlenül attól, hogy az $A_{\text{vizsgált}}$ értéke mennyi. Ha a vizsgált ajánlat is 0, $A_{\text{vizsgált}} = 0$, akkor az osztás matematikailag nem értelmezhető (0/0), ami önmagában is hibát jelez a képletben. Logikailag viszont, ha a legjobb ajánlat 0, és a vizsgált ajánlat is 0, akkor a vizsgált ajánlat ugyanolyan jó, mint a legjobb, tehát 10 pontot kellene kapnia, nem 0-t. Ha a vizsgált ajánlat nagyobb, mint 0: Például, ha $A_{\text{vizsgált}} = 5$, akkor a képlet szerint a pontszám továbbra is 0, pedig a vizsgált ajánlat rosszabb, mint a legjobb, tehát valamilyen köztes pontszámot (0 és 10 között) kellene kapnia, nem pedig a minimumot. A képlet tehát nem alkalmas arra, hogy kezelje a 0 értéket a számlálóban (A_{legjobb}), mert nem értelmezhető matematikailag, ha mind a számláló, mind a nevező 0 (0/0). Ezáltal az nem tükrözi a valós értékelési szándékot, hiszen a 0 energiafelhasználású ajánlatok azonos teljesítményét nem jutalmazza maximális pontszámmal, és minden más ajánlatot indokolatlanul 0 pontra értékeli.
- [14] A fentiek alapján a II. rendű felperes, figyelemmel a Kbt. 28. § (1) bekezdésében megfogalmazott – a közbeszerzés előkészítésére vonatkozó – alap kívánalomra, a közbeszerzési dokumentumok megfelelő tartalommal történő kialakítása és az egyes fent említett értékelési szempontok meghatározása során nem biztosította az ajánlattevők számára a műszakilag megfelelő ajánlattétel lehetőségét, illetve az ajánlatok egyenlő esélyű és bánásmódú értékelését, amellyel megsértette a Kbt. 50. § (4) bekezdését és a Kbt. 76. § (6) bekezdés *c*) pontjában foglaltakat. A hivatalbóli kiterjesztés tárgyában a Kbt. 165. § (2) bekezdés *d*) pontja alapján megállapította a jogsértést, és a Kbt. 165. § (3) bekezdés *b*) és *d*) pontjai szerinti jogkövetkezményeket alkalmazta.
- [15] A jogorvoslati eljárást a jogorvoslati kérelem tekintetében – a Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés *c*) pontja alapján – megszüntette, mert a hivatalbóli kiterjesztés keretében feltárt jogsértés, és ennek jogkövetkezményeként a felhívás és a dokumentáció megsemmisítése miatt okafogyottá vált annak további vizsgálata, hogy a II. rendű felperes jogszerűen minősítette-e érvénytelennek az I. rendű felperes ajánlatát. Az eljárási költségek viseléséről való rendelkezése a Kbt. 151. § (8) bekezdésén és az Ákr. 125. § (1) bekezdésén alapul.

- [16] Az I. rendű felperes csak a határozat költségeiről rendelkező részét támadta. Elsődlegesen e rendelkezés megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság rendelkezzen részére a költségei II. rendű felperes általi megtérítéséről az alperesi eljárásban csatolt ügyvédi megbízási szerződésnek és kimutatásnak megfelelően; másodlagosan a költségeiről rendelkező rész megsemmisítését és e körben az alperes új eljárásra kötelezését. Az alperessel szemben perköltséget is igényelt a becsatolt ügyvédi megbízási szerződés és munkaóra-kimutatás alapján 550.000 forint összegben azzal, hogy nem tartozik Áfa körbe.
- [17] Hivatkozása szerint az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy amiatt, hogy az általa indított jogorvoslati eljárás, az eljárás kiterjesztése és az ott megállapított jogsértések miatt okafogyottá vált és így megszűnt, ne lenne jogosult az eljárás során felmerült költségei érvényesítésére. Az ajánlata érvénytelenné nyilvánítása ellen jogorvoslati eljárást kellett indítania, amelyhez – a Kbt. 145. § (7) bekezdése alapján, kötelezően – jogi képviselőt kellett igénybe vennie. A jogorvoslati kérelme és az igazgatási szolgáltatási díj megfizetése nélkül az eljárás meg sem indult volna, így nem kerülhetett volna sor az eljárás kiterjesztésére és a jogellenes magatartás megállapítására sem. A jogorvoslati eljárásban aktív ügyvédi munkát fejtett ki, 17 oldalas jogorvoslati kérelmet és több észrevételt terjesztett elő mellékletekkel együtt, amelyhez többször konzultálnia kellett a felperesi ügyvezetővel, az iratokat át kellett tanulmányoznia, a vonatkozó jogszabályokat és döntőbizottsági és bírósági gyakorlatot át kellett tekintenie. Mivel az alperes a hivatalból történő kiterjesztés folytán a II. rendű felperes terhére több közbeszerzési jogsértést is megállapított, amely jogellenes magatartásnak minősül, az Ákr. 125. § (2) bekezdése alkalmazható, és az eljárás résztvevője – jelen esetben a II. rendű felperes mint kérelmezett – viseli a jogellenes magatartásával okozott költségeket, így a kérelmező ügyvédi munkadíját is. Az alperesnek összegszerűen rendelkeznie kellett volna az ügyvédi munkadíj, mint eljárási költség részére, mint kérelmező részére járó összegéről. Az ügyvédi költségek az eljárási költségekről, az iratbetekintéssel összefüggő költségtérítésről, a költségek megfizetéséről, valamint a költségmentességről szóló 469/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 1. § (1) bekezdés 16. pontja szerint, mint az eljárással összefüggésben felmerült pénzkiadás, az Ákr. 124. § alapján eljárási költségnek minősülnek. Az alperes fentiekkel ellentétes rendelkezése jogsértő.
- [18] A II. rendű felperes a határozatot mind a jogalapjában, mind a bírság alkalmazása vonatkozásában támadta, és annak megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság állapítsa meg a jogsértés hiányát és mellőzze a bírság kiszabását. Nem kérte az alperes új eljárásra kötelezését, mert az ellentétes lenne a jogi érdekével, fontos érdeke fűződik ahhoz, hogy a beszerzés (a tervezési szolgáltatás) meghatározott időkeretben valósuljon meg. Kérte továbbá az alperes kötelezését a perköltsége viselésére.
- [19] Hivatkozása szerint az alperes általánosító jellegű következtetésre alapította azon megállapítását, hogy az ajánlattevők számára nem volt biztosított a műszakilag megfelelő ajánlattétel lehetősége, kizárólag azzal indokolta döntését, hogy a 24 bírált ajánlatból 22 azért lett érvénytelen, mert a szakmai ajánlat „hiányzott”, vagy nem volt megfelelő tartalmú, ami „kétségtelenül” visszavezethető a kiindulási feltételek kellő szintű meghatározásának hiányosságaira. Azonban a konkrét ajánlatokat is meg kellett volna vizsgálnia abból a szempontból, hogy az érvénytelenség a szakmai ajánlat hiányára (nem léte), avagy a Kbt. 71. § (8) bekezdésének *b)* pontja értelmében nem pótolható hiányosságára vonatkozóan cáfolható-e. Amennyiben az alperes által hivatkozott mennyiségi szemléletnek bármilyen jelentősége lehet, akkor sokkal inkább azt kellett volna figyelembe venni, hogy a közbenső döntésével kapcsolatban mindössze három előzetes vitarendezési kérelem érkezett, amelyekre megadta a választ, amit az érintett ajánlattevők elfogadtak. Az I. rendű felperes reparálhatónak tekintette a számára sérelmes közbenső döntést, mert elsődlegesen előzetes vitarendezési kérelemként terjesztette elő jogorvoslati kérelmét. A véleménykülönbség arról szólt, hogy teljes-e az I. rendű felperes ajánlata, illetve van-e helye hiánypótlásnak. Az alperes

ehelyett a megfelelő ajánlattétel lehetőségét vizsgálta, de azt illetően a konkrétumokat mellőzte, csupán a fenti mennyiségi érvelésre szorítkozott, amely azonban alaptalan és nem kielégítő a döntés indokaként.

- [20] Az alperes álláspontja a pontérték számítási módszertana és annak képletezése tekintetében is téves. Ugyanis az előírt értékelés a 0 energiafelhasználású ajánlatok azonos teljesítményét egyaránt a legjobbnak a minősíti, így azok mindegyike a maximális pontszámot kapja. Semmi nem zárja ki azt, hogy több ajánlat is megkapja a maximális pontszámot, így az adott ajánlatok között – a vizsgált szempont szerint – nincs különbség, azok egyenértékűek. Vagyis az alperes által kifogásolt jelenség, miszerint az értékelés „a 0 energiafelhasználású ajánlatok azonos teljesítményét nem jutalmazza maximális pontszámmal” nem következik be, a helyzet ezzel éppen ellentétes. Az alperes által is idézett előírás világosan kimondja, hogy a „legjobb ajánlat (legalacsonyabb érték) kapja a maximális 10 pontot”. A képletet az ennél kedvezőtlenebb megajánlásokra kell alkalmazni, amelyekben az energiafelhasználás 0-nál nagyobb. Ebben az esetben nem áll fenn matematikailag nem értelmezhető (0/0) hányados.
- [21] Az alperes álláspontjától eltérően nem valósított meg jogsértést, így a bírság alkalmazásának sincs helye.
- [22] Az alperes védiratában a határozatában foglaltakat fenntartotta és a keresetek elutasítását kérte. Perköltséget is igényelt, melyet – a csatolt költségjegyzéken – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (3) bekezdése alapján számított fel.
- [23] Érvelése szerint az I. rendű felperes keresete alaptalan. A jogorvoslati eljárását más lehetséges jogsértések vizsgálatára terjesztette ki (D.155/17/2025.), mint amelyet a felperes a jogorvoslati kérelmében megjelölt. A kiterjesztésről rendelkező végzést a felperes tudomásul vette, arra vonatkozóan álláspontját nem fejtette ki. A kiterjesztés alapján megállapított jogsértések és a II. rendű felperes felhívásának és valamennyi döntésének megsemmisítésére tekintettel a felperes jogorvoslati kérelme, az abban megjelölt jogsértés, érdemi vizsgálata oka fogyottá vált, hiszen az ajánlatát érvénytelenítő ajánlatkérői döntés is megsemmisítésre került. Az Ákr. 125. § (2) és a 126. § (2) bekezdésének összevetése alapján a jogsértő fél eljárási költségviselésének szabálya akkor merül fel, ha a jogsértő fél elmarasztalása kérelem alapján történik (Ákr. 126. § (2) bekezdés *b*) pont). Döntésében az általa megállapított jogsértéseket a közbeszerzési eljárás tényállásának vizsgálata alapján tárta fel és tartotta megállapíthatónak, azokra a jogorvoslati kérelemben felperes egyáltalán nem hivatkozott. Továbbá a felperes a kiterjesztést követően a jogi álláspontját semmilyen formában nem fejtette ki, azaz a kiterjesztést követően értékelhető jogi szakmai tevékenységet nem mutatott fel. A jogorvoslati eljárást megszüntette, így annak megfelelően kellett rendelkeznie az eljárási költségekről. Ennek körében pedig a felperes jogi tevékenységének értékelésére, azaz ügyvédi költség, munkadíj megállapítására nem volt jogi lehetősége.
- [24] Védekezése szerint a II. rendű felperes keresete is alaptalan. Határozatában rögzítette, hogy a hiányos dokumentáció ellehetetlenítette a felelős és megalapozott ajánlattételt. A határozat kimutatja, hogy a 24 bírálat alá vont ajánlatból 22 érvénytelen lett a szakmai ajánlat hiánya vagy nem megfelelő tartalma miatt, ami nem az ajánlattevők hibája, hanem az ajánlatkérő dokumentumainak elégtelenségét bizonyítja. Ha a dokumentumok megfelelőek lettek volna, az ajánlattevők képesek lettek volna érvényes ajánlatot benyújtani. A tervezéshez szükséges kulcsfontosságú információk – például az épület használatának intenzitása vagy a megújuló energiaforrások elérhetősége – nem álltak rendelkezésre, emiatt az ajánlattevők nem tudtak felelősséggel megalapozott megajánlást tenni. Ez különösen problematikus egy olyan közbeszerzésnél, ahol az energetikai hatékonyság az értékelés egyik fő szempontja. A kiegészítő tájékoztatás nem volt elegendő, nem pótolta a hiányzó alapvető információkat. Ezért a Kbt. 28. § (1) bekezdésének megsértését jogszerűen állapította meg, a II. rendű felperes érvei nem cáfolják a határozat ezen megállapítását. Helyesen állapította meg azt is, hogy a pontérték számítási módszertan hibás, mivel nem alkalmas a 0 értékű megajánlások

kezelésére, és sérti a Kbt. 76. § (6) bekezdés *c)* pontját, amely az értékelési módszertan egyértelműségét és objektivitását írja elő. A II. rendű felperes azon állítása, hogy a 0 értékű ajánlatok automatikusan 10 pontot kapnak, nem áll összhangban a dokumentumokban rögzített képlettel. A fordított arányosítási módszer nem alkalmazható 0 értékre, és a dokumentumok nem tartalmaznak külön rendelkezést a 0 értékű megajánlások kezelésére. Ez az ellentmondás bizonyítja a módszertan hibáját. A hibás képlet alkalmazása nem biztosítja az ajánlattevők közötti esélyegyenlőséget és egyenlő bánásmódot, ami a Kbt. alapelveinek megsértését jelenti. A II. rendű felperes érvei nem orvosolják ezt a problémát, így a határozata ezen a ponton is megalapozott.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [25] Az I. rendű felperes keresete – az alábbiak szerint – alapos, a II. rendű felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [26] A bíróság a felperesek keresetei alapján indult pereket egyesítve hozott döntést. A Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a)* pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli eljárásban bírálta el figyelemmel arra, hogy a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [27] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelmek, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.
- [28] A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felpereseknek kellett bizonyítania.
- [29] A bíróság elsőként a II. rendű felperes keresete megalapozottságát vizsgálta, mert annak eredménye kihat az eljárási költségek viselésére, így az I. rendű felperes keresetéről való döntésre.
- [30] Az alperes a határozatában két jogsértést állapított meg a II. rendű felperessel szemben. Egyrészt, hogy a közbeszerzési dokumentumokkal nem biztosította az eljárásban, hogy a gazdasági szereplők képesek legyenek műszakilag megfelelő, fizikailag megvalósítható és gazdasági szempontból reális ajánlatot tenni, másrészt, hogy a közbeszerzési dokumentumok, illetve az alkalmazott értékelési módszer nem biztosította az egyenlő esélyű ajánlattételt.
- [31] A Kbt. 28. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő köteles a közbeszerzési eljárást – a beszerzés tárgyára és becsült értékére tekintettel – megfelelő alapossággal előkészíteni. Az ajánlatkérő által rendelkezésre bocsátott közbeszerzési dokumentumoknak biztosítaniuk kell, hogy az eljárásban a gazdasági szereplők képesek legyenek műszakilag megfelelő, fizikailag megvalósítható és gazdasági szempontból reális ajánlatot adni. Az ajánlatkérőnek már a közbeszerzési eljárás előkészítése során törekednie kell a magas minőségű teljesítés feltételeinek biztosítására, a környezet – beszerzés tárgyára tekintettel biztosítható – védelmére és a fenntarthatósági szempontok figyelembevételére, valamint a beszerzés tárgyát érintő szerződésmódosítások megelőzésére. Az ajánlatkérő alkalmazhatja az értékelemzés módszerét is. A Kbt. 50. § (4) bekezdése alapján az eljárást megindító felhívásnak és a többi közbeszerzési dokumentumnak minden esetben biztosítania kell, hogy annak alapján a

gazdasági szereplők egyenlő eséllyel megfelelő ajánlatot tehessenek, illetve részvételi jelentkezést nyújthassanak be.

- [32] A fenti jogszabályi rendelkezések szerint a jogalkotó megfelelő alaposágú és magas minőségű teljesítés feltételeit biztosító előkészítést vár el az ajánlatkérőktől. Ezen követelmények teljesítése eredményének a felhívásban és a közbeszerzési dokumentumokban kell megjelennie, az ajánlattevők ugyanis a közbeszerzési dokumentumokból ismerhetik meg az adott beszerzés műszaki, megvalósíthatósági és gazdasági követelményeit és feltételeit. Ezért az ajánlatkérőket terhelő fenti kötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére is elsődlegesen a közbeszerzési dokumentumok tartalma szolgál bizonyítékkal.
- [33] A Kbt. 56. § (1) bekezdése szerint bármely gazdasági szereplő, aki az adott közbeszerzési eljárásban részvételre jelentkező vagy ajánlattevő lehet – a megfelelő ajánlattétel vagy részvételi jelentkezés érdekében – a közbeszerzési dokumentumokban foglaltakkal kapcsolatban írásban kiegészítő tájékoztatást kérhet az ajánlatkérőtől vagy az általa meghatározott szervezettől. A kiegészítő tájékoztatáskérés intézménye biztosít tehát lehetőséget arra, hogy a közbeszerzési dokumentumok nem egyértelmű előírásaira, ellentmondásaira vagy a hiányzó információkra a gazdasági szereplők rámutassanak, az ajánlatkérők szükség esetén a dokumentumokat módosítsák, és a válaszaikkal az ajánlattevőket a megfelelő ajánlattétel, jelentkezés benyújtásában segítsék.
- [34] A jelen ügyben jellemző körülmény, hogy számos kiegészítő tájékoztatáskérést nyújtottak be az érdeklődő gazdasági szereplők az ajánlatkérőhöz, amelyeket az alperes a határozatában okszerűen és helyállón rögzített. A határozat 54. pontjában rögzítésre került az is, hogy az alperes a vizsgálatot a közbeszerzési dokumentum tartalma, valamint a számos kiegészítő tájékoztatás-kérés és az arra adott válaszok alapján végezte el. A közbeszerzési dokumentumoknak a jogsértés szempontjából relevánsnak ítélt tartalmi elemeit a határozat 51-52. pontjai külön kiemelik, a kiegészítő tájékoztatáskéréseket és az azokra adott válaszokat a határozat 53. pontja, az értékelést pedig az 54. pontja ismerteti. A bíróság ezért megállapította, hogy az alperes a törvényi követelmény megvalósulását a fentiek szerint a megfelelő okiratok figyelembevételével vizsgálta.
- [35] A bíróság – az alperes által is értékelt – felhívás, útmutató, műszaki leírás, kiegészítő tájékoztatáskérések-válaszok tartalmát összevetette az alperesi megállapításokkal. A dokumentációból kiemeli, hogy a felhívás 5.1. pontja szerint még arra sem álltak rendelkezésre előtanulmányok, hogy az építési teleknek milyen adottságai vannak a megújuló energiaforrások felhasználhatósága szempontjából. Még az sem volt tisztázott, hogy az építésre szánt ingatlan „telekkönyvi szempontból” alkalmassá tehető-e egyáltalán az építmény elhelyezésére. A II. rendű felperes ennek feltárását is az ajánlattevő feladatává tette. A tényállásban részletesen rögzítettek szerint az ajánlattevők megkísérelték a hiányzó adatokat kiegészítő tájékoztatás kérések útján beszerezni, erre irányulóan számos kérdést megfogalmaztak, például, hogy milyen gépészetet szükséges tervezni, a geotermikus szondás hőszivattyús rendszer szoba kerülhet-e; az épület milyen kihasználtságával tervez. A II. rendű felperes azonban nem pótolta a hiányos adatokat, nem adta meg a szükséges információkat, hanem elhárította azzal, hogy mindezek meghatározása majd a tervezési feladat részét képezi. A válaszok alapján a tervezés megvalósítása, illetve a kivitelezés során tervezte például az üzemeltetési struktúrát, kihasználtságot megalkotni, illetve mindezek elvégzését az ajánlattevőkre hárította. Mindezek alátámasztják, hogy az alperes megfelelően állapította meg, hogy az ajánlattevőknek úgy kellett energetikai mennyiségű megajánlás tenniük, tehát azt megállapítani, hogy mennyit fog az épület fogyasztani az egyes közszolgáltatók által biztosított energiából, hogy nem volt ismert az épület kialakítása, a használat módja és intenzitása, az adott helyzetben szoba jöhető alternatív energiaforrások felhasználásának lehetősége.
- [36] A megfelelő ajánlattétel biztosítása szempontjából továbbá lényeges volt, hogy fenti hiányosságokhoz képest a közbeszerzési dokumentumok szerint a II. rendű felperes az

ajánlattevőktől elvárta, hogy a megajánlás alátámasztásaként részletesen mutassák be azokat a műszaki sajátosságokat, adottságokat és körülményeket, amelyek megalapozottá teszik a megajánlást mind a villamos energetikai hatékonyságra vonatkozóan, mind a gázenergiahatékonyságra vonatkozóan; adják át azokat a létesítményüzemeltetési előírásokat, amelyek a megvalósítás során biztosítják a megajánlott érték betartását; a leendő nyertes ajánlattevő dinamikus energetikai szimulációt készítsen a leendő épület energetikájával kapcsolatban, továbbá részletes vizsgálatot készítsen az épület Co2 lábnyomával kapcsolatban; intézkedési tervet dolgozzon ki a létesítmény energia felhasználásának optimalizálására. A terveket olyan pontossággal és részletességgel kérte elkészíteni, hogy a létesítmény majdani tényleges éves energia-felhasználása (mind a villamos energia mind a gáz tekintetében) megegyezzen a megajánlott mennyiséggel (szerződéstervezet 10.5. és 10.6. pont).

- [37] Mindezek alapján az alperes helytálló értékeléssel állapította meg, hogy ténylegesen mindazon adatok, amelyek alapján felelősséggel megalapozott megajánlás lehetett volna tenni, csak a jövőben fognak rendelkezésre állni, és azt is, hogy számos tekintetben ismeretlen, a tervezést lényegileg befolyásoló tényező előzetes ismeretének hiányában kellett az ajánlattevőknek olyan számszerű és egzakt megajánlást tenniük, ami szigorú teljesítési kötelezettséget keletkeztet, mert az értékelt megajánlás nem teljesítése olyan súlyos szerződésszegésnek minősül, ami a szerződés felmondásához vezet. Az alperes ezért okszerűen következtetett arra, hogy a közbeszerzési dokumentumokban foglalt információk alapján az ajánlattevők számára nem volt biztosított a műszakilag megfelelő ajánlattétel lehetősége.
- [38] Az alperes a törvényi követelmény alapján és annak megfelelően végezte el a közbeszerzési dokumentumok konkrét értékelését. Az II. rendű felperes iratellenesen állította, hogy az alperes általánosító jellegű következtetésre alapította azt a megállapítását, hogy az ajánlattevők számára nem volt biztosított a műszakilag megfelelő ajánlattétel lehetősége, és azt is, hogy kizárólag az érvénytelen ajánlatok jelentős arányával indokolta a jogsértés megállapítását. Ezzel szemben az alperes az ajánlatok nagyszámú érvénytelenségét másodlagos jelleggel vette csak figyelembe a közbeszerzési dokumentumok alapján tett megállapításai alátámasztásául szolgáló körülményként. Amely egyértelmű abból, hogy ezen indokot csak a fenti értékelést követően rögzítette és megjegyzésként tüntette fel (54. pont utolsó bekezdés). A bíróság egyetértett azzal az alperesi érveléssel, hogy önmagában abból a tényből, hogy 24 ajánlatból 22 volt szakmai hiányosság miatt érvénytelen, következtetni lehet arra, hogy az ajánlattevők számára nem volt biztosított a műszakilag megfelelő ajánlattétel lehetősége. Az alperes a tényállás feltárása közben az egész közbeszerzési eljárásra kiható problémát észlelt és vizsgált meg, nem jutott el az I. rendű felperes ajánlata érvénytelenné nyilvánítása jogszerűségének vizsgálatához sem. Az alperesnek nem volt feladata az ajánlatok érvénytelenné nyilvánítása jogszerűségének tételes vizsgálata, ezt a felperes alaptalanul várta el a keresetében. Az pedig, hogy az ajánlattevők többsége tudomásul vette a döntést, a jogsértés hiányának igazolásául nem szolgál. A II. rendű felperes – a Kbt. 28. § (1) bekezdése és 50. § (4) bekezdése alapján megállapított jogsértés kapcsán – alaptalanul állította, hogy a határozat indokolása hiányos és a döntés megalapozatlan.
- [39] Az alperes másik jogsértésként az egyenlő esélyű és arányos értékelést biztosító értékelési módszer hiányát állapította meg a 4. és 5. minőségi értékelési részszempont tekintetében. A Kbt. 76. § (6) bekezdés c) pont szerint az értékelési szempontoknak biztosítaniuk kell a 2. § (1)–(5) bekezdésében foglalt alapelvek betartását. A Kbt. – határozatban is hivatkozott – 2. § (2) bekezdése szerint az ajánlatkérőnek esélyegyenlőséget és egyenlő bánásmódot kell biztosítania a gazdasági szereplők számára és arányos módon kell eljárnia a közbeszerzési eljárás során.
- [40] A vitatott értékelési módszer lényege szerint a felperes a legjobb ajánlatot maximális 10 ponttal értékeli, a többi ajánlatot pedig a legjobb ajánlatban megadott mennyiséghez

arányosítja, melyhez egy képletet használt. A II. rendű felperes ezen szándéka és az alkalmazott képlet elviekben lehetővé tenné az ajánlatok alapelveknek megfelelő értékelését, kivéve akkor, ha „0” mennyiséget tartalmazó ajánlat érkezik. Ennek a kezelésére ugyanis a képlet nem alkalmas: matematikailag a számlálóban lévő nulla érték az osztás eredményét is mindenképpen nullává teszi, függetlenül attól, hogy a nevezőben milyen számérték szerepel. Ebből következően viszont a képlet ténylegesen mégsem alkalmas az ajánlatok összehasonlítására, arányos értékelésére. A jelen közbeszerzési eljárásban éppen ez a helyzet következett be, mert az I. rendű felperes az 5. értékelési részszerzőpontra 0 értékű megajánlást tett, vagyis ajánlatát úgy alakította ki, hogy a létesítményben nem kerül sor gázfogyasztásra. Az alperes a határozatának 56. pontjában megfelelően mutatta be a matematikai összefüggéseket és annak kihatását az értékelésre. A II. rendű felperes arra ugyan helytállóan hivatkozott, hogy az előírt értékelés a 0 energiafelhasználású ajánlatok azonos teljesítményét egyaránt a legjobbnak a minősíti, így azok mindegyike a maximális pontszámot kapja, mert a legjobb ajánlatok tekintetében a felhívás külön mondatban rendelkezik arról, hogy a legjobb ajánlat maximális 10 pontot kap. Ezt nem lehet másként értelmezni, minthogy az összes azonos értékű legjobb ajánlat megkapja a 10 pontot akkor is, ha a megajánlott mennyiség nulla. Ez a kitétel azonban kizárólag a legjobb ajánlatok egyenértékűségét biztosítja, de a többi, ettől eltérő értékű ajánlat arányos értékelését nem teszi lehetővé. A II. rendű felperes arra iratellenesen hivatkozott, hogy „a képletet az ennél kedvezőtlenebb megajánlásokra kell alkalmazni, amelyekben az energiafelhasználás 0-nál nagyobb”, mert a felhívás ilyen kitélt, részletszabályt nem tartalmaz. Ezért a II. rendű felperes fenti helytálló észrevétele mellett is megalapozott az alperes azon végső konklúziója, hogy az alkalmazott képlet nem alkalmas a nulla érték kezelésére, így ezáltal nem tükrözi a valós értékelési szándékot és sérti a Kbt. 76. § (6) bekezdés c) pontját, mert nem teszi lehetővé az egyenlő esélyű és arányos értékelést. A II. rendű felperes keresete ezért e vonatkozásban is alaptalannak bizonyult.

- [41] A fentiek alapján a bíróság a II. rendű felperes teljesen alaptalan keresetét – a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján – elutasította.
- [42] A II. rendű felperes keresetének elutasítására tekintettel a bíróság az I. rendű felperes keresetét is érdemben bírálta el. A bíróságnak abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy az alperes jogsértően rendelkezett-e akként, hogy a felek a költségeiket maguk viselik, vagyis jogsértően mellőzte-e a II. rendű felperes kötelezését az I. rendű felperes ügyvédi munkadíja megtérítésére. Az I. rendű felperes által megfizetett igazgatási szolgáltatási díj visszafizetéséről történő rendelkezést az I. rendű felperes nem vitatta.
- [43] A jelen ügy sajátos körülménye volt, hogy az I. rendű felperes kérelemre megindult jogorvoslati eljárást az alperes – élve diszkrecionális jogával – hivatalból kiterjesztette, és a hivatalból kiterjesztés során vizsgáltak alapján állapította meg az I. rendű felperes jogsértését, amely miatt az I. rendű felperes kérelmében hivatkozott jogsértések vizsgálata és megállapítása már szükségtelenné vált, ezért azt érdemben nem bírálta el.
- [44] A felek nem vitatták, hogy az I. rendű felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíja az Ákr. 124. §-a alapján eljárási költségnek minősül, és nem vitatták annak felszámított összegét (700.000 Ft) sem, ezért ezeket a bíróság tényként vette figyelembe. Az sem volt vitatott, hogy az alperes eljárása során az Ákr. rendelkezései alkalmazandóak a költségviselésre. A bíróságnak ezért abban a jogkérdésben kellett döntést hoznia, az Ákr. költségviselésére vonatkozó szabályai a jelen ügyben miként alkalmazandók.
- [45] A felek költségeinek viselésére az Ákr. 125. § szerinti általános szabályok voltak alkalmazhatók. Az Ákr. 125. § rendelkezései szerint:
- (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az eljárás költségeit az viseli, akinél azok felmerültek.
 - (2) Az eljárás résztvevője viseli a jogellenes magatartásával okozott költségeket.
 - (3) Azon eljárási költséget, amelynek viselésére senki nem kötelezhető, az eljáró hatóság viseli.

- [46] Az alperes a vitatott rendelkezése jogalapjául az Ákr. 125. § (1) bekezdését jelölte meg, amely azonban egy olyan diszpozitív (jelen esetben hézagpótló) szabály, amely csak akkor alkalmazható, a törvény eltérően nem rendelkezik. A törvény egyik eltérő rendelkezése az Ákr. 125. § (2) bekezdése, amely a jogellenes magatartással okozott költségek viselésének szabályát rögzíti. Az Ákr. 125. § (2) bekezdése egy olyan sui generis szabály, amely az eljárás minden résztvevőjére vonatkozik, minden eljárásban alkalmazandó és független „nyertességtől-veszteségtől”. Az alapja a jogellenes költségokozás, tehát ez az előírás is – a perköltségviselés szabályozásához hasonlóan (lásd.: Egy új polgári perrendtartás alapjai. HVG-ORAC, Budapest, 2014, 229. o.) – kártérítés jelleggel bír. Az Ákr. Kommentár ezen rendelkezéshez fűzött magyarázata is megerősíti, hogy valamely ügyfél jogellenes eljárásával okozott költségek viselésére a hatósági eljárás végeredményétől függetlenül a jogsértő eljárással költséget okozó felet kell kötelezni. Az alperes ezért megalapozatlanul hivatkozott arra, az Ákr. 125. § (2) bekezdés alkalmazhatóságának feltétele az, hogy a jogsértés megállapítása kérelemre történjen. Ezzel szemben az alkalmazhatóság feltétele az, hogy a potenciális kötelezett az eljárás résztvevője legyen és jogellenes magatartást tanúsítson; a költség az eljárással összefüggésben merüljön fel; és kimutatható legyen a költség és az eljárás résztvevőjének jogellenes magatartása közötti oksági összefüggés. Az alperes eljárásában az II. rendű felperes mint kérelmezett kétségtelenül az eljárás résztvevője volt, az I. rendű felperes által igényelt ügyvédi munkadíj az eljárással összefüggésben merült fel, és a II. rendű felperes jogellenes magatartást tanúsított azzal, hogy a közbeszerzési dokumentumok kialakítása során nem biztosította az ajánlattevők számára a műszakilag megfelelő ajánlattétel lehetőségét, illetve az ajánlatok egyenlő esélyű és bánásmódú értékelését, vagyis az üggyel összefüggő anyagi jogi jogsértést követett el, amit az alperes határozattal állapított meg és a bíróság is jogszerűnek ítélte. A közbeszerzés feltételeinek jogsértő jellegéből fakadóan az összes ajánlattevőt jogsérelem érte függetlenül attól, hogy az ajánlatuk esetleges érvénytelenségét a II. rendű felperes mire alapozta. Az alperes a határozatában az ajánlatok érvénytelensége és az II. rendű felperes jogsértése közötti összefüggést is megállapította. Az I. rendű felperes az őt ért jogsérelem orvoslása céljából indított jogorvoslati eljárást és vett igénybe (kötelező jelleggel) jogi képviselőt. Az I. rendű felperes ügyvédi költsége a II. rendű felperes anyagi jogsértése(i) miatt merültek fel, az okozati összefüggés ezért egyértelműen fennállt.
- [47] Az alperes érvelésével szemben nincs annak jelentősége, hogy a jogsértés megállapítására a kiterjesztés alapján és nem közvetlenül a jogorvoslati kérelem alapján került sor. A jogsérelemet elszenvedő kérelmezőt nem érheti hátrány abból fakadóan, hogy az őt ért jogsértés nem az ő kérelme alapján került megállapításra, és a megállapított jogsértés természetéből következően a további jogsértések megállapítására már nem volt szükség. Emlékeztet a bíróság arra, hogy a jogsérelem elhárítására az I. rendű felperesnek nem volt más jogi lehetősége, mint a jogorvoslati kérelem előterjesztése, és az I. rendű felperes jogorvoslati kérelme benyújtásának hiányában nem kerülhetett volna sor a jogorvoslati eljárás kiterjesztésére és a jogsértés megállapítására sem.
- [48] Mindezek alapján az Ákr. 125. § (2) bekezdése alkalmazásának feltételei a jelen esetben fennálltak, s ebből következően az Ákr. 125. § (1) bekezdése alkalmazásának nem volt helye. Az alperesnek a II. rendű felperest köteleznie kellett volna az I. rendű felperes ügyvédi munkadíjának megtérítésére az Ákr. 125. § (2) bekezdése alapján. Ennek elmaradását az I. rendű felperes megalapozottan sérelmezte.
- [49] A bíróság ezért az alperes határozatának a jogorvoslati eljárás során felmerült további költségről való rendelkezését – a Kbt. 172. § (1) bekezdése és a Kp. 90. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján – akként változtatta meg, hogy a II. rendű felperest kötelezte az I. rendű felperesnél az alperes eljárásában felmerült 700.000 forint ügyvédi munkadíj viselésére.
- [50] Az I. rendű felperes az alperessel szemben pernyertes lett, ezért a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a

továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest az I. rendű felperes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított összeggel azonosan állapította meg a csatolt ügyvédi megbízási szerződésben meghatározott óradíj (50.000 Ft/óra) és a ráfordított munkaidő-kimutatás alapján (irattanulmányozás, jogszabálykutatás 3 óra, keresetlevél 3 óra, észrevétel 4 óra, konzultáció 1 óra, összesen: 11 munkaóra) figyelemmel arra, hogy az alperes azt nem vitatta és nem volt eltúlzott a jogi képviselő által a perbeli képvisellel összefüggésben ténylegesen elvégzett munkához képest.

[51] A II. rendű felperes az alperessel szemben pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint az alperes perköltségét viselnie kellene, azonban az alperes a perköltség iránti igényét – a keresetlevél 2025. február 7-ét követő benyújtására tekintettel – a jelen ügyben már nem alkalmazható jogszabály rendelkezésére, az IM rendelet 3. § (3) bekezdésére alapította, ezért a bíróság a Pp. 81. § (2) bekezdése és a 82. § (3) bekezdése alapján azt nem állapíthatta meg.

[52] Az egyesítést megelőzően a bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése szerinti 2x30.000 forint összegű eljárási illetéket jegyzett fel az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján. Az I. rendű felperes keresete alapján feljegyzett 30.000 forint összegű eljárási illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti teljes személyes illetékmentességére tekintettel – a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján – az állam terhén marad. A bíróság a pervesztes II. rendű felperest – a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdése alapján – kötelezte a feljegyzett eljárási illeték megfizetésére az állam javára. Személyes illetékmentességet az egyesületi formában működő II. rendű felperes tekintetében nem vehetett figyelembe, mivel az Itv. 5. § (2)-(3) bekezdései szerinti nyilatkozatot nem csatolt. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az eljárási illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[53] Az ítélet megváltoztató rendelkezése elleni fellebbezés lehetősége a Kp. 99. § (1) bekezdése, a (2) bekezdés b) pontja és a Kbt. 172. § (6) bekezdése alapján biztosított, az ítélet keresetet elutasító rendelkezése ellen a Kp. 99. § (1) bekezdése és a Kbt. 172. § (6) bekezdése alapján kizárt.

Budapest, 2026. január 7.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. dr. Váczi Katalin s.k. dr. Winklerné dr. NóvÉ Ildikó s.k.
a tanács elnöke előadó bíró bíró